

erlægge $\frac{1}{5}$ af den ham ikjendte Bøde. Men deraf vil Følgen f. Ex. blive, at Folkene, hvis Brændevinsbrænderen straffes strengere for oftere gjentagen Forseelse, straffes i Forhold dertil, skjøndt de kun have forset sig første Gang. Denne aabenbare Uretfærdighed rettes ved den foreslaaede Ændring.

Et Mindretal af Udvalget (Hasle og Kammelev) fastholder sit i forrige Samling opstillede Ændringsforslag angaaende Afgiftens Størrelse og er dernæst ved forskjellige Meddelelser i høiere Grad end tidligere bleven opmærksom paa, at der turde findes adskillige Brænderier, i hvilke Produktbeskatningen ikke vil kunne indføres i deres nuværende Tilstand, fordi de mangle en særlig Klaringskjedel, og hvor de til Anbringelsen af en saadan nødvendige Forandringer enten kun ville kunne iværksettes med forholdsvis større Omkostninger eller endog være rent umulige af Mangel paa Plads, saa at Brændevinsbrænderen, hvis han vil fortsætte sin Bedrift, maa flytte den andetsteds hen.

Efterat Udvalget i den Anledning havde tilskrevet Finantsministeriet, har dette i Skrivelse af 21de f. M. bekræftet, at Anvendelsen af Maaleren paa enkelte Steder, hvor der ikke er tilstrækkelig Plads til Anbringelse af de ved den forandrede Driftsmaade nødvendiggjorte nye Redskaber, saaledes navnlig i de folkerige Kvarterer i Kjøbenhavn, vil medføre Banseligheder for Brænderieierne. Disse maa da overvindes enten ved at bygge i Hviden eller ved at flytte Brænderiet, hvilke Forandringer imidlertid rimeligvis ville medføre forholdsvis betydelige Udgifter for de Paagjældende.

Mindretallet har næret Betænkelighed ved paa denne Maade af fiskale Hensyn at gribe hindrende ind i en privat Næring og har derfor foreslaaet en Tilføining til Slutningsbestemmelsen i § 4, ifølge hvilken Undtagelse fra Paabudet af Udbyttebeskatningens obligatoriske Indførelse til 1ste April 1890 gjøres for saadanne Brænderiers Bekommende, i hvilke den maatte nødvendiggjøre Brænderibygningens fuldstændige Ombygning eller Brænderiets Henslytning til en anden Bygning.

Udvalgets Flertal er vel enigt i den Hovedbetragtning, at man ved Stattepaalæg saa lidt som muligt bør gribe forstyrrende ind i Enkeltmands Bedrift, men har dog ikke af denne Grund fundet sig foranlediget til at tiltræde Mindretallets Ændringsforslag, som det i hvert Fald kun kunde gaa ind paa, dersom det ændredes derhen, at Finantsministeren bemyndigedes til at gjøre Undtagelser til Gunst for de paagjældende Brænderier. Da Flertallet nemlig ikke for Tiden har en paa stedlige Undersøgelser af Sagkyndige grundet Visshed for, at der virkelig findes Brænderier, i hvilke den fornødne Plads ikke uden uforholdsmæssige Omkostninger vilde kunne tilveiebringes, om ikke paa anden Maade saa ved at bygge i Hviden, og da der selv under den Forudsætning, at saadanne Brænderier maatte findes, savnes Oplysning om, hvormange de ere, har Flertallet ikke fundet, at det fornødne Grundlag for en Undtagelses Bestemmelse foreligger. Men i den Arrække, der ifølge Forslaget skal hengaa, inden Udbyttebeskatningen indføres som obligatorisk, vil Finantsministeriet have fornøden Leilighed til at anstille de nærmere Undersøgelser om Brænderiernes Forhold i den heromhandlede Henseende, og skulde det da findes, at der endnu den 1ste April 1890 maatte antages at ville være saadanne, paa hvilke Udbyttebeskatningens Indførelse vilde virke ødelæggende, forudsætter Udvalget, at Finantsministeriet vil frem sætte Forslag, sigtende til at raade Bod paa disse uheldige Virkninger.

§ Henhold til det Anførte stilles følgende Ændringsforslag:

Af Hasle og Kammelev:

Til § 4.

1) I sidste Linie tilføies: Dog undtages herfra saadanne Brænderier, hvor Indførelse af Beskatning efter Udbytte maatte nødvendig-